Р Е Ш Е Н И Е
№ 3526

гр. София, 26.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 25.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Драганова
ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова
Весела Андонова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2027** по описа за **2014** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Комисия за финансов надзор срещу решение постановено по наказателно от административен характер дело № 19174/2013 г. на Софийски Районен Съд – Наказателна отделение, 96 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № Р-10-365 от 15.08.2013 г., издадено от Заместник-председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „застрахователен надзор“, с което на ЗК [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева за извършено административно нарушение по чл. 74, ал. 1, т. 6 от Кодекса за застраховането (КЗ).

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно и постановено в нарушение на материалния закон. Конкретно се твърди, че нарушението се изразява в това, че дружеството е инвестирало част от образуваните технически резерви в парични средства по разплащателна сметка над законоустановените ограничения и не се твърди, че активите за покриване на техническите резерви са недостатъчни. И в АУАН и в НП са посочени датата и мястото на извършване на нарушението. В съдебно заседание жалбата се поддържа от юрисконсулт К., която моли да се отмени обжалваното решение като неправилно и незаконосъобразно.

Ответникът по касационната жалба ЗК [фирма] чрез процесуалния си представител

адв. Ц. намира жалбата за неоснователна по съображения подробно изложени в депозирания по делото писмен отговор. Претендира разноски.
Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за основателна.
Административен Съд С. – град, X касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на въззивното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:
Към месец октомври 2012 год. ЗК [фирма] е инвестирало 5235 хиляди лева или 3 на сто от брутния размер на образуваните технически резерви в парични средства по разплащателни сметки и по каса.
С писмо с вх. № РГ-10-10-П-201/30.11.2012 год. от ЗК [фирма] е представен месечен отчет на застрахователното дружество към 30.10.2012 год. в изпълнение на чл. 99, ал. 1, т. 4 от Кодекса за застраховането. В представената с горепосоченото писмо справка № МБ.5: „Активи за покритие на техническите резерви към края на месец октомври 2012 год." било посочено, че ЗК [фирма] е инвестирало 5 346 хиляди лева или 3.05 на сто от брутния размер на образуваните технически резерви в парични средства по разплащателни сметки и по каса, при позволени съгласно чл. 74, ал. 1, т. 6 от КЗ до 3 на сто.
С писмо с вх. № РГ-10-10-П-40/18.02.2013 год. е подадена идентична на горепосочената справка № МБ.5: „Активи за покритие на техническите резерви към края на месец октомври 2012 год. , в която е коригирана предходната справка, като се установява, че ЗК [фирма] е инвестирало 5 253 хиляди лева или 3.00 на сто от брутния размер на образуваните технически резерви в парични средства по разплащателни сметки и по каса.
Въз основа на така представените служебна справка и констатираното несъответствие на инвестираните активи, покриващи брутния размер на техническите резерви в контекста на разпоредбата на чл. 74, ал. 1, т. 6 КЗ свид. И. А. Д. съставил АУАН № Р-06-104/20.02.2013 год.
Въз основа на така съставения АУАН било издадено наказателно постановление № Р-10-365/15.08.2013 год. от заместник-председателя на КФН.
При така установената фактическа обстановка въззивния съд е изложил мотиви и е приел, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно и необосновано.
Административен Съд С. – град, X касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното: Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване.
Разгледана по същество, тя е неоснователна.
Като извърши служебно проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, десети касационен състав на Административен съд – София град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка, решаващият състав на съда съобрази и че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В съответствие с чл. 74, ал. 1, т. 6 от КЗ, застрахователят инвестира брутния размер на образуваните технически резерви в активи по чл. 73 при спазване на следните ограничения: до 3 на сто в парични средства на каса и по разплащателни сметки. Съгласно чл. 31 от Наредба № 30 от 19.07.2006 г. за изискванията към счетоводството, формата и съдържанието на финансовите отчети, справките, докладите и приложенията на застрахователите и на здравноосигурителните дружества (Загл. доп. - ДВ, бр. 51 от 2008 г., изм., бр. 66 от 2013 г., в сила от 9.09.2013 г.) банковите депозити, паричните средства на каса и по разплащателни сметки се оценяват към края на последния работен ден на съответния месец, както следва: паричните средства по разплащателни сметки - по номинална стойност, като в съответствие с чл. 99, ал. 1, т. 4 от КЗ, Застрахователят представя за целите на финансовия надзор в комисията месечни справки - до края на месеца, следващ месеца, за който се отнасят.

Липсва забрана при допусната техническа грешка в представените от застрахователите справки същата да може да бъде поправена. В представената на 18.02.2013 г. справка изрично е посочено, че е извън срок, като в нея е посочено, че наличните средства по разплащателни сметки в това число и банки са 5253 хил. лева или 3 %. При това положение е видно, че за процесния период дружеството – застраховател не е извършило нарушението по чл. 74, ал.1, т. 6 от КЗ, поради което незаконосъобразно е била ангажирана отговорността му. Твърдението на ответника за допусната техническа грешка в представената справка не е оборено от страна на касатора, като в тежест на последния е да установи извършеното нарушение. Довод относно добросъвестността на дружеството е и факта, че справката е подадена на 18.02.2013 г., като АУАН е издаден два дни след това. На последно място следва да се обърне внимание, че в случая може да се касае за друг вид административно нарушение като подаване на невярна информация или подаване на информация извън законоустановения срок. В процесния случай обаче се касае за различен фактически състав на нарушението, които не са предмета на настоящото производство.

При стриктно спазване на процесуалните правила Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, които са били нужни за установяване на фактите по делото. При анализа на събраните доказателства, от правна страна, решаващият състав е развил убедително съображения и мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил, въз основа на което е формулирал крайния си правен извод относно обжалваното пред него наказателно постановление. Така направеният извод съответства на приетите по делото доказателства, поради което решението е обосновано и в съответствие с материалния закон. Настоящият съдебен състав на АССГ е напълно съгласен с приетото за установено от фактическа и правна страна в мотивите на районния съд, но и не споделя касационните оплаквания и наведените доводи в касационната жалба срещу решението на СРС. Противно на твърдяното в касационната жалба, решаващият състав на СРС е анализирал с необходимата прецизност събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, при което по категоричен и несъмнен начин е установил фактите по делото, въз основа на които е стигнал до верни правни изводи. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване. При постановяване на решението не са допуснати съществени

нарушения на процесуланите правила, събрани са всички относими и допустими доказателства.
Във връзка с отправеното от касационния ответник искане за разноски следва да се посочи, че в административно-наказателното производство няма предвидена възможност за присъждане на същите. В този смисъл е и Тълкувателно решение № 2 от 03.06.2009 г. на Върховния административен съд по т.д. № 7/2008 г., според което административните съдилища не присъждат разноски в производствата по касационни жалби срещу решенията на районните съдилища по административнонаказателни дела.
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - X касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение постановено по нахд № 19174/2013 г. на Софийски Районен Съд – Наказателна отделение, 96 състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ..... ЧЛЕНОВЕ: 1.....

2.....